

عنوان مقاله:

امکان سنجی و بررسی مزایای طراحی داخلی پایانه ی مترو با رویکرد معماری سبز (مطالعه موردی: پایانه مترو تجریش)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کامران رضائی زاده مهابادی - مدرس گروه معماری و شهرسازی، دانشکده عمران و معماری، دانشگاه ایوان کی، سمنان، ایران

محدثه نصیری - دانشجوی کارشناسی معماری داخلی، دانشکده عمران و معماری، دانشگاه ایوان کی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

در گذشته های نه چندان دور مسئله ای تحت عنوان مترو، ایستگاه های مترو و رفت و آمدهای زیرزمینی مطرح نبود. اما امروزه مترو فضایی برای رفت و آمد سریع و شتابان مسافران زیرزمینی است. مسافران وارد ایستگاه می شوند، از پله ها عبور می کنند، کارت بلیتشان را روی گیت می گذارند و وارد سالن هایی می شوند که آنها را به سمت قطارها راهنمایی می کند و هدف، رسیدن هر چه سریعتر به مقصد است. اما این ماجرا میتواند تنها، شرحی از دوربین های مداربسته ی داخل مترو باشد. در واقع احساسات انسانها از دید زندگی ماشینی پنهان می ماند. حمل و نقل در دنیای امروز بیش از اینکه یک مسئله فنی مهندسی باشد، مسائل اجتماعی، اقتصادی، روانی و زیست محیطی را در بر میگیرد. در واقع مترو می تواند روی تغییرات اجتماعی در رفتار و کردار و شیوه های انجام کار روزمره تاثیرگذار باشد. فضاهای کوچک و بزرگ در ایستگاه ها می توانند جاذبه های دیگری غیر از موضوع حمل و نقل در کلان شهرها ایجاد کنند. در این خصوص ایجاد فضاهای داخلی با رویکرد معماری سبز در داخل ایستگاه ها قابل ذکر است. طراحی سبز در ایستگاه های مترو و ایجاد پارک های زیر زمینی مزایای بسیاری می تواند داشته باشد در این مقاله به بررسی مزایا و تاثیر معماری سبز بر زندگی روزمره مسافران مترو پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری سبز، مترو، ایستگاه مترو تجریش، مترو سبز، پارک های زیر زمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1037157>

